

گاهی در گوشه و کنار این فضا، درست همان لحظه‌ای که دارند پارچه سبزی را می‌دوزند و بسته‌بندی می‌کنند، یا خود خلوت می‌کنند، اشک‌های مانده در گلویشان را راهی گونه‌هایشان می‌کنند تا دلشان سبک شود و وزیر لب حاجت خود را از صاحب این مراسم بخواهند

سعیده آل ابراهیم

آخرین روز سبز

حوالی اذان ظهر است و امروز آخرین روز کاری این کارگاه. تک و توک روسری و کاورهای سبزی روی چرخ‌ها باقی مانده است تا دوخت لباس‌های شیرخوارگان امسال نیز به پایان برسد. دورتادور کارگاه، چرخ‌های خیاطی سفید رنگی قرار گرفته است. سمت دیگری از کارگاه میز مستطیل شکل بزرگی قرار گرفته است و آنجا پارچه‌های سبزی دوخته شده روی هم سوار می‌شوند. هر کسی مشغول کاری است. یکی دو نفر هنوز پای چرخ هستند. دیگری همان طور که تسبیح را در دست می‌چرخاند کاورهای سبزی را مرتب می‌کند. یک نفر مسجد را جارو می‌زند تا برای بسته‌بندی آماده باشد و ... بانوانی که اینجا داوطلبانه مشغول کار هستند،

می‌دانند که حضرت علی اصغر^(ع) دست‌های کوچکی دارد، اما گره‌های بزرگی را باز می‌کند. به همین دلیل، هر کدام با نیتی پا به اینجا می‌گذارند. از هیچ‌یک از خانم‌هایی که وارد طبقه پایین مسجد می‌شود، سوآلی نمی‌پرسند که برای چه به اینجا آمده‌اند زیرا می‌دانند که هر کسی حاجتی در دل دارد و کار هم مردمی و دلی است. ملاک سنی برای انجام کار وجود ندارد. از بچه شش‌ساله گرفته که در کار کمک‌دست مادرانشان هستند تا زنان سال خورده‌ای که با کمردرد و بیماری‌های دیگر نذر خود را ادا می‌کنند. صدای مداحی در این فضای پر از معنویت پیچیده است. این بانوان همان قدر که اهل کار گروهی هستند، گاهی در گوشه و کنار

مسئولیت کار با همه داوطلبان است

این فضا، درست همان لحظه‌ای که دارند پارچه سبزی را می‌دوزند و بسته‌بندی می‌کنند، با خود خلوت می‌کنند، اشک‌های مانده در گلویشان را راهی گونه‌هایشان می‌کنند تا دلشان سبک شود و وزیر لب حاجت خود را از صاحب این مراسم بخواهند.

کار به واسطه دل بستگی است و هیچ کس هم دنبال پست و مقام نمی‌گردد. به همین دلیل، قدری طول می‌کشد تا میان پرس‌وجوها متوجه بشویم مسئول کارگاه کیست. بانو ملاک ۵ سالی می‌شود که مسئول کارگاه دوخت لباس شیرخوارگان در مشهد است و به گفته خودش، هرسال چندین ماه قبل از ماه محرم، تلفن

روایتی از دوخت لباس آیین جهانی شیرخوارگان حسینی به دست بانوان که امسال در پی بحران کرونا به صورت نمادین برگزار شد

ردای سبزی که گره‌گشا است

باید از کوچه پس کوچه‌های منتهی به حرم مطهر رضوی که دیگر بسیاری از خانه‌های آن متروکه شده است عبور کنیم تا به مسجد صدیقی‌ها برسیم، همان جایی که هر سال از یک یا ۲ ماه مانده به ماه محرم، شور حسینی در آن برپاست. طبقه پایین این مسجد، همان جایی است که گره‌های بزرگی به واسطه آن گشوده شده است. تا چشم کار می‌کند، پارچه‌های سبز روی میز و پای چرخ‌های خیاطی آماده دوخت است. هر سال، در این فضا برای نوزادان به یاد حضرت علی اصغر^(ع)، نوزاد شش‌ماهه‌ای که به جای آب، تیر سه‌شاخه، عمری عاشقانش را داغ‌دار کرد لباس سبز می‌دوزند. دوخت لباس شیرخوارگان حدود ۵ سالی می‌شود که در مشهد شروع شده است و هر سال تعداد زیادی از حاجتمندان برای خدمت یا ادای نذر خود به اینجا می‌آیند. اما حالا ۲ سالی می‌شود که به دلیل گسترش ویروس کرونا، این مراسم نیز درگیر غریب شده است و با تعداد خیلی کمتری کار را پیش می‌برند. هر سال در ماه محرم، علاوه بر اینکه شهر سیاه‌پوش می‌شود، عاشقان اهل بیت^(ع) نیز لباس مشکی بر تن می‌کنند تا سوگ عاشورا را نه تنها در دل بلکه در منظر جامعه نیز زنده نگه دارند. همایش شیرخوارگان حسینی نیز هر سال با هدف ترویج دگرترین مجمع جهانی حضرت علی اصغر^(ع) و تکامل حیات شیعه از کربلا تا امروز، براساس آمار، در ۲۵۰۰ جای ایران و ۲۳۰ منطقه در ۵ قاره جهان با حضور عاشقان امام حسین^(ع) برگزار می‌شود. این در حالی است که برای رعایت دستورهای بهداشتی در شرایط ناشی از شیوع ویروس کرونا، داوود منافی‌پور، دبیر مجمع جهانی حضرت علی اصغر^(ع)، اعلام کرده است در سال جاری، آیین شیرخوارگان حسینی به صورت مجازی و نمادین برگزار شد.